

Exposities ogen als wonderkamers in ontwikkeling

LAND EN ZEE, ZOET EN ZOUT ONTMOETEN ELKAAR IN BEWAERSCHOLE

Kunst in
Burgh-Haamstede
verkent nieuwe
wegen.

& DOOR NICO OUI

Net buiten de ring van Burg-Haamstede staat de Bewaerschole. Ik zag er tientallen tentoonstellingen. In de jaren '80 nog schilderijen en beelden, vaak uit de regio, smaakvol, ambachtelijk en een tikje voorspelbaar. Later kwamen er jaarthema's. Daarmee haalde de organisatoren - met veel inzet van het vlakbij wonende kunstenaarspaar Marinus van Dijke en Teja van Hoften - eigentijdse kunst binnen. Ook uit het buitenland. Het werd spannend in de Bewaerschole. Steeds meer zag je er installaties. Ik herinner me hoe in de jaren '90 Hans van der Pennen met een vracht klei de polder binnenbracht. Je zag in De Bewaerschole werk van kunstenaars die buiten Zeeland in toonaangevende musea exposeerden. Een bijzondere plek dus, om te koesteren en vooral veelvuldig te bezoeken. Sinds 2014 vijf jaar lang uitvalsbasis voor 15 kunstenaars die onder de noemer 'Balanceren tussen Zoet en Zout' de verhouding onderzoeken tussen land en zee, zout en zoet water op Schouwen-Duiveland. Een plek met lef want de uitkomsten zijn zo mogelijk nog experimenteler dan voorheen. De exposities ogen soms als wonderkamers in ontwikkeling, dan weer als laboratorium of werkplaats. Nu is de ruimte licht en helder, bijna sereen.

De Amsterdamse kunstenaar Marjolijn Boterenbrood hing voor de ramen stroken 'papier' met tekeningen van geploegde akkers, een zeewering van steen, kleihompen in close up en uitvergroete slierten zeewier. Land en zee, zoet en zout ontmoeten el-

kaar. Op aan het plafond hangende kunststofplaten liggen zeewier, honing van bijen uit de buurt en zout. In het zout zijn woorden geschreven die vertellen over Schouwen-Duiveland. Een kaart met een spiraal erop getekend toont de route die Marjolijn Boterenbrood volgde op haar speurtochten. Ik verbaas me over de rijkdom aan materialen en structuren op de kleine foto's die op één van platen liggen. Vier op de vloer liggende monitoren tonen beelden van water: het glinsterend groen van een kreek bijvoorbeeld. En mijn neus wordt geprikkeld: met de materialen van buiten komen tevens hun geuren mee. Je kunt zelf ook bijdragen: er staat een 'tekenmachine' met plattegronden van Schouwen-Duiveland. Op een rol half-transparant papier kun je je eigen kijk op leven met zoet en zout water geven. In haar blog vertelt Marjolijn Boterenbrood over de rij-

ke oogst die mensen achterlaten.

Vond ik eerdere presentaties nog wel eens erg veel laboratorium, deze en de vorige - van Jeroen van Westen en Anne Ausloos - tonen dat onderzoek ook op een manier kan worden getoond die zelf een ervaring is. Zeeland heeft met De Bewaerschole, dit concept en de deelnemende kunstenaars een uniek concept in huis. Er worden verbindingen gelegd met mensen die hier wonen, werken en recreëren. Kinderen worden betrokken, experts gemobiliseerd. Ook andere kunst disciplines als film, literatuur en muziek spelen mee. Deze kunst verkent nieuwe wegen, maar levert ook nog eens aanknopingspunten voor educatie, recreatie en economie!

→ T/m 19/7. Marjolijn Boterenbrood. De Bewaerschole, Weststraat 18 Burgh Haamstede. Vr. t/m zo. 14.00 - 17.00 uur.

→ Links: kunststofplaten met zeewier, honing van bijen uit de buurt en zout.

Rechts: Op de middelste plaat is de route te zien die Marjolijn Boterenbrood volgde op haar speurtochten op Schouwen-Duiveland.

